

בית כנסת
"בית יוסף" ★★★★★

*** 2108 Ocean Parkway Brooklyn, N.Y. 11223 ***

מאת: הרב אהרן פרחי נשיא: אלי גוי
מקום: צבא פרושת קדושים
עלון מספר 1110 ו' איר, תשפ"ב
הפטרה: הלדרש אותי
7 במאי, 2022

הדלקת גרות 7:39 * שקיעה 7:57 * שיר השירים 7:00 ואח"כ מנחה ליל שבת * שחרית שבת 8:15
מנחה שבת 7:20 * מוצאי שבת 8:40, וע"פ רבנו תם 9:10 * זמן טלית 4:26 * שעה זמנית 82:00
עלות השחר 4:10 * נץ החמה 5:48 * מנחה חול 7:30 * ערבית מנגן מקדם 6:53
צאת הכוכבים 8:35 * סוף זמן קריאת שמע 8:16 * סוף זמן עמידה 9:38 * חצות היום והלילה 12:52

המעגן ליצר קשר עם הרב אהרן פרחי: (646) 552-3412

המעגן לתרום לעלון שבועי זה ישלח את תרומתו ל:

Vaad Tehilim Torah, c/o R' A. Farhi
2415 Ocean Parkway, Brooklyn NY 11235

נא לא לעגן בעלון זה בשעת התפלה או קריאת התורה

השחיטה, מביא עפר אחר ומברך: ברוך אתה ה'... וצונו על כיסוי דם בעפר. ומכסה את הדם. ואם שחט בכלי, צריך לשים תחילה עפר בכלי ושוחט ואחר כך נותן עפר על הדם. והכיסוי צריך להיעשות בידיים ולא ברגל שלא לבזות את המצווה, אבל על ידי כלי או כף או סכין מותר. ואם שחט על קרקע שאין בו עפר, צריך לפנות הדם בידו ולהניחו על עפר, ואחר שבירך יפזר עליו עפר. והשוחט הוא שמכסה, ואם לא כסה העוון בו, ואם אחד ראה שלא כיסה, חייב הרואה לכסות ואם שחט הרבה עופות אינו מחוייב לכסות אלא בסוף. ואם קודם שיכסה בא רוח וכיסה הדם, אז פטור מכיסוי. ואם העוף נעשה נבלה או טרפה, פטור מהכיסוי, ומותר לכסות בעפר ובחול ובאפר אם הם דקים מאוד, אך לא בעפר רטוב במים. וכאן זכינו כאילו קיימנו מצוה זו בפועל וה' ישמרנו אמן.

פרפראות על הפרשה:

1 - "ושרט לנפש לא תתנו בבשרכם". כל עבירה שאדם עובר, הרי הוא עושה פגם בנפשו - היינו שרט לנפש. כל חטאיו של אדם נחרתים לו על מצחו - היינו כמו כתובת קעקע, לכן התורה מזהירה אותנו לבל נחטא, כדי שלא נשרוט את נפשותינו ולא נחרות את החטאים כקעקע על פרצופינו.
2 - "ואהבת לרעך כמוך". מה מלמדנו בתיבת "כמוך"? (אורח לחיים). אלא כמו

הפרשה מצווה אותנו לקיים מצות: "כיסוי דם בעפר". והואיל מצוה זו איננה מצויה בינינו כיום, והיא קיימת בין השוחטים, אמרנו כדי לזכות במצווה זו ובזכותה, עתה אנו מפרטים אותה ועל ידה נזכה כאילו קיימנו אותה בפועל על דרך ובחינת: "ונשלמה פרים שפתינו". ואף על פי שהיא חוק מהתורה ואין לה טעם אלא גזרתו של ה' עלינו, אבל חכמינו ז"ל כתבו לה טעם כדי לסבר את הראש. הואיל ואסור לנו לאכול דם, ואם יראה בעל העוף שהדם הולך לאיבוד יש חשש שיבוא לאוכלו, ולכן מצוה לכסותו בעפר, ואם תשאל: למה לא מכסים דם הבהמה כמו העוף? לפי שדם העוף והחיה הוא דק ודליל, יש חשש שיבוא לאוכלו, אבל דם בהמה שהוא עבה ושמן, אין חשש שיבוא לאוכלו, כי נפשו של אדם קצה בו. וטעם נוסף: למה זכו חיה ועוף שדמם יכוסה? כי בשעה שהרג קין את הבל אחיו, והשאירו באמצע השדה, לא ידע קין מה לעשות בו, שזוהי פעם ראשונה בה נרצח ומת אדם, והנה ראה קין להקת חיות ועופות רבים אלו באלו, ונהרג אחד מהם ובאו כולם וחפרו באדמה וטמנו אותו. ומכאן למד קין לקבור את הבל. ולכן זכו שדמם יכוסה בעפר. ואופן הכיסוי הוא: לפני השחיטה מביא עפר, ושם אותו למטה במקום שירצה לשחוט את העוף, כי מיד ירד הדם של העוף על מקום שיש בו עפר, ולאחר

וכלי זכוכית הללו, אף על פי שנשתברו יש להם תקנה, אף תלמיד חכם אף על פי שסרח יש לו תקנה. אמר לו רבי מאיר: אם כך גם אתה תחזור בתשובה, כי הרי יש לך תקנה? אמר לו: כבר הכריזו עלי בשמים, כולם יש להם תקנה חוץ ממני אלישע אחר.

הדרך לרפואה ולבריאות:

כתב הרמב"ם, אכילה גסה לגוף כל אדם כמו סם המוות, והיא עיקר לכל החולאים. כי רוב החולאים הבאים על האדם אינם אלא או מפני מאכלים רעים, או מפני שהוא ממלא בטנו ואוכל אכילה גסה אפילו מאכלים טובים, הוא ששלמה המלך אמר בחכמתנו: "שומר פיו ולשונו, שומר מצרות נפשו". מה זה שומר פיו, אבל לשונו משמע נשמר מלדבר לשון הרע, אבל שומר פיו מה למדנו? אלא כוונתו שומר פיו מלאכול מאכל רע או מלאכול אכילה גסה ומרובה. עתה נכתוב מעט להסביר את הנזק שבמילוי הכרס. תהליך העיכול מתבצע באמצעות התנועתיות של שרירי הקיבה ומיצי הקיבה. ברור שככל שהבלון מלא יותר, כך תקשה עליו התנועה המתבקשת. תנועתיות זאת בשל התכווצות והתרחבות, מיועדת ללוש היטב את המזון ביחד עם מיצי הקיבה, ולגרום לכך שהמזון כולו יבוא במגע עם מיצי הקיבה, ולכן, ככל שהקיבה מלאה יותר, כן לישת המזון וערבובו עם מיצי הקיבה קשה יותר, אז מהי התוצאה? שרירי מערכת העיכול נחלשים, והתועלת מהמזון קטנה יותר, ומשקל האדם יעלה ויתרבה השומן בגופו.

דברי מוסר: השנאה

צריך לדעת כי השנאה מעוותת את העיניים. יש אנשים השונאים זה את זה בעיוורון. ואם שואלים מהי שנאה זו? אינם יודעים להשיב על כך, אלא ששונאים בעלמא על לא כלום. יש שנאה בין אחד לזולתו, שזו כל הגלות שלנו. שאחד שונא את חברו שנאה עמוקה על לא דבר, אלא שהוא מחזיק בדעה אחרת ממנו, וחושב אחרת ממה שחברו חושב, ומחמת זה חודרת שנאה בין איש לרעהו ובין אשה לרעותה. וזה גורם שאינם

שהאדם אם ספג מכה ממהלומה שבידו על רגלו או על איזה אבר מגופו, לא ישנא את ידו ולא יעניש אותה כי על ידה הוכה. ולמה לפי שהיא אבר מגופו, כך חבירך שאתה והוא כגוף אחד, וממילא שאפילו אם עשה לך דבר שלא כהוגן, אין לך להחזיר לו כמעשהו ולשנוא אותו, לפי שהוא "כמוך" כמו גופך (מלין חדתיך).

פרפראות על מסכת אבות:

הוא היה אומר: "כל שרוח הבריות נוחה הימנו, אז רוח המקום נוחה הימנו". למה תפס "רוח הבריות" יאמר: כל שהבריות נוחים ממנו? אלא בא ללמדנו: שלא תיקח ראייה על שלימות האדם והתשבחות שהוא מקבל מהבריות, כי הרבה פעמים עושין כן מחמת הפחד ממנו, או כדי להשיג ממנו איזו טובת הנאה, כגון ממון, משרה או עבודה כלשהי, אבל בלבם ובתוך תוכם הם שונאים אותו. לכן, הראייה האמיתית שנוחים תוך רוחם ובתוך לבם ממנו ולא בשביל שום הנאה גשמית, אז המקום נוח ממנו וקריו צדיק אמיתי.

היסטוריה בקצרה: 80 שנה אחרי החורבן

150 למנינם:

אלישע אחר בן אבויה, אחרי שלמד תורה מרבי עקיבא, כפר בעיקר ויצא לתרבות רעה, היה רבי מאיר לומד תורה ממנו והוא "רבו" נקרא. פעם אחת שאל אלישע את תלמידו רבי מאיר: כל מה שברא ה' בעולמו, ברא כנגדו, ברא הרים ברא עמקים, ברא ימים ברא נהרות, מה גם ברא זה לעומת זה? אמר לו: ברא גם כן ברא צדיקים ולעומתם ברא רשעים, ברא גן עדן וברא גהינם. וכל אחד יש לו שני חלקים, אחד בגן עדן ואחד בגהינם, זכה צדיק, נטל חלקו וחלק חבירו בגן עדן, נתחייב רשע, נטל חלקו וחלק חבירו בגהינם. עוד שאל אלישע לרבי מאיר: למה המשיל שלמה המלך את התורה לזהב וכלי פז, ופעם המשילה לזכוכית? אמר לו: לפי שדברי תורה קשים לקנותם ככלי זהב וכלי פז, ונוחים לאבדם ולשכחם ככלי זכוכית. אמר לו אלישע: רבי עקיבא רבך לא אמר כך, אלא מה כלי זהב

אותו אצלם הם רצוהו, ונגשו אל המושל והלשינו על היהודים, ובלי להמתין לפסק דין השופט, לקחו חרבות בידם ופנו לגאול את דמו של הנער. אימת מוות נפלה על הסוחרים ולקול זעקתם הגיעו שוטרים למקום, והצליחו להציל אותם מן האויבים. אזיקים הושמו על ידם של הסוחרים והם הובלו למעצר. משפטם ארך זמן רב, אך לבסוף הצליחו רבני ירושלים ובראשם רבי רפאל להוכיח את צדקתם, אז שוחררו כחפים מפשע.

סיפור:

שמעון היהודי היה חוכר טחנת קמח מאת מושל המחוז. מושל המחוז שהטחנה הייתה בבעלותו אמר לשמעון שעליו לעזוב את הטחנה ולהחזירה לו, כי באו אנשים והציעו לו דמי שכירות כפליים ממה שהוא משלם עד כה. אהוביו ושכניו של שמעון יעצוהו שילך לרבי יעקב אריה שהוא בעל מופתים, אולי הוא יכול לעזור לו. שמעון נסע אל עיר הרב יעקב וסיפר לרב את הדברים כהוייתם, תוך שהוא מתמוגג בבכיו על כי צרתו גדולה ומרה, ויש בה אובדן פרנסה לכמה משפחות. והמשיך להגיד לרב: היכן אמצא עתה מקור מחיה עבור שמונת ילדיי? ומה אומר לעשרות הפועלים היהודים, ישרי הדרך ונקיי כפיים, המפרנסים את משפחותיהם בכבוד ואני הוא השליח הנאמן לכך שנים רבות? רבי יעקב אריה לא האריך בשיחה ולא השתהה במחשבות ארוכות. הוא השיב מיד בקול צלול: אל דאגה שמעון, הטחנה תישאר בידך, ולא תעבור לידי העשיר הגוי שרוצה לקחת הטחנה מידך, בהכפילו דמי השכירות למושל בעל הטחנה. מיד נטל החכם פיסת קלף מעובדת הדק היטב, כתב עליה מילים ספורות ונתנה בידי שמעון.

דינים:

1 - האוכל גלידה בגביע שעשוי מעמילן או קמח חיטה, אינו מברך על הגביע, אלא מברך "שהכל נהיה בדברו" על הגלידה ופוטר את הגביע. ואף אם נשאר מהגביע לאחר שסיים אכילת הגלידה ואוכלו לבדו,

יכולים לדבר ביניהם, וזאת המחלה קשה כסרטן, שאוכלת את הגוף ומכלה את הנפש, ולא נשאר דבר מהאדם. ולכן ראוי לומר די, מספיק לקנאה ולשנאה. הגיע הזמן שנעשה שלום עם כל בר ישראל, ועלינו לדעת כי כל אחד מאתנו הוא צינור ממנו יתברך, שממשיך את אמיתות מציאות ה' אל העולם, וכל אחד הוא חלק מה' ממעל. והשונא את חברו ח"ו שונא לה'. ואין לאף אחד הצדקה לשונא את זולתו, ואף אחד אינו מחויב להחזיק כמוהו, ולחשוב כמוהו. ולא ניתן לשנות את טבע האדם. היות שטבעו שונה מטבע חברו, זאת אינה סיבה לשנאה ביניהם. אין זאת אלא עצת היצר הרע שנכנס בנו, והוא המזיק. וכל הצרות והייסורים שסובלים במשך הגלות, הם רק מחמת שנאה וקנאה, שאחד מקנא בשני ושונא אותו ומתיר את דמו, וכל זה לפי שעקר עצמו ממנו יתברך, כי הוא מחיה את כולם, והוא המנהיג, ואין אדם נוגע במה שמוכן לחברו, ואין מלכות אחת נוגעת במלכות חברתה. ומי שיש לו אמונה אמיתית ואוהב את ה' הרי הוא נדבק ביהודי שני ואוהב אותו ומכבדו וה' יזכנו אמן.

הראשון לציון: רבי רפאל מאיר - 1801

1893

ביום ראש השנה שנת 1890, שני סוחרים יהודים ישבו בבית הכנסת בתפילה, והיו מעסיקים בחנותם נער שאינו יהודי והיה מסייע להם בעבודה. ובאותו יום היה הנער העובד בחופשה, ויצא לשחק עם ידידיו, ובידיו היה רובה, ומבלי משים, נפלט כדור מן הכלי והרג את אחד מידידיו שהיה משחק עמו. וכאשר ראה הנער את שעולל, מיד הניח את רוביהו וברח מן המקום בחופזה. קרובי הנער הנרצח ראו את המתחולל, וחרונם גבר, הם הדביקו את הנער הרוצח, ושחטו אותו על אתר. גופת הנער נמצאה באותו יום על הדרך, וראו אותה אנשים עוברי אורח, והם לא ידעו כלום מי הרוצח ומי הנרצח, מיד אמרו: הנער הזה הנרצח הוא עובד אצל שני יהודים סוחרים, והם אמרו כי היהודים שמעסיקים

עבאדי דהב בן אסתר והסבתא גמיליה בת אסתר והסבא המנוח יצחק כהן והסבתא חנה-בלקיס ע"ה אמן. *** האדון יהושע כודרייה הכהן ואשתו הגברת סוזן ובניהם לברכה ולהצלחה ולע"נ אחיו החייל הקדוש וחבריו החיילים הקדושים בחג העצמאות המנוח אברהם בן פרידה ע"ה אמן. *** האדון איזק שקאלו ואחיותיו גרסיה - שילה - ויוליט - אסטיללה - כלודי לברכה ולהצלחה עם כל משפחותיהם ולע"נ אמם ביללה בת כחילה ע"ה אמן. *** הגברת בירטא מלבסאטי ובעלה בעל המרקחת האדון אליהו-אליאס ובניהם לברכה ולהצלחה ולע"נ אביה המנוח אברהם-אלביר בן צברייה ע"ה אמן. *** האדון ויקטור גנדי הכהן ובניו האחים המבורכים הנרי - פרידי - ביללה לברכה ולהצלחה עם כל משפחותיהם ולע"נ אדונתם אמם נדיה בת ויקטוריה ע"ה אמן. *** האדון ליון פרחי ואשתו הגברת איווה ובניהם לברכה ולהצלחה ולע"נ רחל סיתהון בת בהייה ע"ה אמן. *** העסקן הציבורי האדון איזק גירדיה ואחיותיו לאה - בהייה - שרה - טוניה וכל משפחותיהם לברכה ולהצלחה ולע"נ אמו ג'מיליה בת בהייה ע"ה אמן.

התרומות בשבוע זה הסתכמו לסך של \$1,400.
ותזכו למצוות אמן.

מספר המבקרים הגיע ל- 88,700,
גידול של 700 מבקרים מהשבוע שעבר.

המעוניין לקבל את העלון לכתובתו בשפה
כלשהי, יתקשר להגברת לאה סלאמה בטלפון:
382-6057 (718) או בנייד: 634-3381 (347)
בצרוף תרומה של \$36 לשישה חודשים בגין דמי
הדואר.

www.BethYosef.com

אין צריך לברך עליו, כיוון שהגביע לא נעשה על דעת לאוכלו בפני עצמו, אלא רק להחזיק את הגלידה, ולכן יש עליו תורת טפל לעולם.
2 - גלידה שיש בתוכה צימוקים או אגוזים וכדומה, אין מברכים עליהם: בורא פרי העץ, אלא נפטרים הם בברכת "שהכל" שמברכים על הגלידה, כיוון שהגלידה היא העיקר. והצימוקים או האגוזים אינם אלא טפלים לגלידה. לפי שכל שהוא עיקר ועמו טפלה, מברך על העיקר ופוטר את הטפלה.
3 - ואם המעורבים שניהם חשובים, הולכין אחרי המין הרוב, והוא העיקר.
4 - האוכל גלידה קרה באמצעות כפית, או שמלקק גלידה המונחת בגביע, אינו מברך ברכה אחרונה, הואיל ושוהה בה יותר משיעור שתיית רביעית בבת אחת.
5 - האוכל גלידה בתוך הסעודה או בסוף הסעודה לא יברך עליה לפי שהיא כמו מים שאין מברכים עליו בתוך הסעודה. וטוב שיניחנה אחר ברכת המזון ויברך עליה שהכל.

התורמים לעלון זה:

האדון אלי לוי ואשתו הגברת ביקי ובניהם לברכה ולהצלחה ולבריאות אמן. *** האדון דוד פרחי ואשתו הגברת סוזי ובניהם לברכה ולהצלחה ומאחלים לבתם לינדי לידה קלה ובן זכר לחיים טובים אמן. *** האדון משה סוויד ואשתו הגברת מירי ובניהם לברכה ולהצלחה ולע"נ אביה המנוח יצחק סלאמה בן מרסיל ע"ה אמן. *** המשגיח האדון ירמיהו-טוניה הלברטון ואשתו הגברת מלכה ובניהם לברכה ולהצלחה ולבריאות ולשלוש בית אמן. *** האדון תופיק שקאלו ואשתו הגברת ליזיט ובניהם לברכה ולהצלחה ולע"נ אביו המנוח עובדיה בן נזהה ואמו שרה בת שמחה וטוניה מזל בת רחל ע"ה אמן. *** האדון טיד לוי ואשתו הגברת סילה ובניהם לברכה ולהצלחה ולע"נ אביו המנוח אליהו בן שמחה ואחיו המנוח טובי בן אלטון ואחותו אימילי בת אלטון ע"ה אמן. *** האדון חנין כהן ואשתו הגברת מרגלית והוריהם ובתם לברכה ולהצלחה ולע"נ הסבא שלו השוחט הנאמן חכם אליהו